

**Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2005 r. — Torijano
Montero przeciwko Radzie****(Sprawa T-302/05)**

(2005/C 281/43)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Javier Torijano Montero (Bruksela, Belgia)
[Przedstawiciel(-e): S. Rodrigues, avocat, A. Jaume, avocat]*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania strony skarżącej**

Przede wszystkim:

- uchylenie decyzji organu powołującego oddalającej zażalenie skarżącego, wraz z decyzją o powołaniu na urzędnika wydanej przez organ powołujący w dniu 20 października 2004 r. w zakresie, w jakim ustala jego grupę zaszerogowania na podstawie art. 12 ust. 3 załącznika XIII regulaminu pracowniczego;
- wskazanie organowi powołującemu skutków, jakie niesie z sobą uchylenie zaskarżonych decyzji, w szczególności zaszerogowania skarżącego do grupy A*8, z mocą wsteczną od dnia 16 października 2004 r., daty wejścia w życie decyzji z dnia 20 października 2004 r. o powołaniu.

Ponadto:

- zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżącego przez to, że nie został zaszerogowany do grupy zaszerogowania A*8 od dnia 16 października 2004 r., daty wejścia w życie decyzji z dnia 20 października 2004 r. o powołaniu.

W każdym razie:

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone przez skarżącego są w większości identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podnoszonymi w ramach sprawy T-207/05 Schulz przeciwko Komisji (¹). Strona skarżąca podnosi również naruszenie zasad dotyczących odpowiedności pomiędzy rodzajami stanowisk pracy a kategoriami i grupami zaszerogowania.

(¹) Dz.U C 193 z 6.8.2005 r., str. 36.

**Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2005 r. — Arko i in./
Komisja****(Sprawa T-314/05)**

(2005/C 281/44)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Eva Arko (Bruksela, Belgia) i 28 innych osób
[Przedstawiciele: S. Rodrigues, avocat, A. Jaume, avocat]*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania skarżących**

Skarżący wnoszą o:

- uchylenie decyzji strony pozwanej o powołaniach w takim zakresie, w jakim ustalają one grupę zaszerogowania skarżących w oparciu o art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego oraz ich stopień na podstawie przepisów obowiązujących od dnia 1 maja 2004 r.;
- wskazanie stronie pozwanej skutków jakie pociąga za sobą uchylenie zaskarżonych decyzji, a w szczególności przeszerogowania skarżących w oparciu o tabelę równoważności z art. 2 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego ze skutkiem wstecznym od dnia wejścia w życie decyzji o powołaniu skarżących;

ewentualnie o:

- zasądzenie od Komisji odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżących w związku z tym, że nie zostali zaszerogowani w oparciu o art. 2 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, od dnia wejścia w życie decyzji o powołaniu skarżących.

W każdym z powyższych przypadków o:

- obciążenie strony pozwanej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy Komisji, są laureatami konkursów, które przeprowadzone zostały przed wejściem w życie, w dniu 1 maja 2004 r., zmian w regulaminie pracowniczym. Jako że zostali zatrudnieni po tej dacie, zaszeregowano ich do grupy i stopnia określonego przez nowy regulamin pracowniczy, który uważają za mniej korzystny. W niniejszej skardze kwestionują swe powołania.

Podnoszą brak zastosowania w tym konkretnym przypadku art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, a także ewentualnie niezgodność z prawem tego przepisu, który naruszać ma szereg zasad prawa wspólnotowego. W tym kontekście odwołują się przede wszystkim do zasady niedyskryminacji, równego traktowania i swobody przepływu pracowników. Skarżący oceniają, że zasady te zostały naruszone w związku z tym, że większość urzędników, o których mowa, ma obywatelstwo nowych państw członkowskich. Uważają także, że byli dyskryminowani w porównaniu z urzędnikami znajdującymi się na tej samej liście odpowiednich kandydatów i powołanymi przed dniem 1 maja 2004 r.

Ponadto skarżący podnoszą naruszenie art. 31 regulaminu pracowniczego, który przewiduje powołanie nowych urzędników do grupy zaszeregowania i na rodzaje stanowisk określone w ogłoszeniu o konkursie, naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawnej, dobrej administracji i proporcjonalności, obowiązku staranności administracji, a także nadużycie władzy.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2005 r. — ADOMEX International B. V. przeciwko Komisji

(Sprawa T-315/05)

(2005/C 281/45)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: ADOMEX International B. V. [Przedstawiciel(-): adwokaci G. Van der Wal i T. Boesmans]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 592 wersja ostateczna z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie N 372/2003;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest importerem i hurtownikiem w branży hodowli kwiatów i sprowadza do Niderlandów różne rodzaje roślin liściowych ciętych, w szczególności z krajów trzecich, w celu dalszej dystrybucji.

Skarży ona decyzję Komisji w sprawie niepodnoszenia zarzutów wobec zmiany systemu pomocy w branży hodowli kwiatów, który został zatwierdzony w ramach spraw N 766/95 i NN 84/00. System ten dotyczy rozporządzenia w sprawie branżowej opłaty za wyroby z branży hodowli kwiatów (Vakheffing Bloemkwerkerijproducten), która pobierana jest przez Productschap Tuinbouw, organizację ogrodniczą należącą do niderlandzkiej publiczno-prawnej organizacji przedsiębiorstw.

Na uzasadnienie skargi skarżąca podnosi, że Komisja niesłusznie nie poddała zbadaniu, czy ten system pomocy jest zgodny ze wspólnym rynkiem i czy nie narusza art. 23 i 25 WE. Tym samym naruszony został również obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 253 WE.

Skarżąca dodaje, że zaskarżona decyzja narusza art. 23 i 25 WE. W przypadku zatwierdzonego przez Komisję systemu pomocy nie chodzi o podatek wewnętrzny w rozumieniu art. 90 WE, lecz o opłatę o skutku równoważnym z cłem w rozumieniu art. 23 i 25 WE. Wynika to z tego, że opłata nie obciąża na tym samym etapie obrotu i na podstawie tych samych okoliczności powodujących powstanie obowiązku podatkowego w taki sam sposób wyrobu krajowego i przywożonego oraz że brak jest krajowej produkcji takiego samego rodzaju lub konkurencyjnej, wobec czego nie można mówić o systemie opłat wewnętrznych.

Skarżąca uważa poza to, że decyzja Komisji jest niezrozumiała lub co najmniej niewystarczająco uzasadniona i dlatego narusza art. 253 WE. Komisja odsyła w tej decyzji do wcześniejszych decyzji, które nie miały uzasadnienia lub w których zatwierdza ona całkiem odmienne opłaty niż te, których dotyczy zaskarżona decyzja. Poza tym można dostrzec m.in. oczywisty błąd Komisji w ustaleniach faktycznych, ponieważ stwierdza ona w decyzji, że odnośna opłata nie obciąża wyroby przywożonych.

W końcu skarżąca podnosi, że jako zainteresowana strona nie otrzymała możliwości przedstawienia swoich uwag i nie mogła wykonać swoich praw proceduralnych na podstawie art. 88 ust. 2 WE.